

- 97.7 (דכתיב) נדבכין : (ט) [מהכא] נדבכין :
 והכתיב שלשה טורי גוית : (פ) והכתיב [חצר גדולה סביב] שלשה :
 איהו לא סדייה [בסדיא] : (5) ליתא :
 א"ר [יוסף] ואיתימא ר' [יצחק] : (ק) אמר רב [יצחק] ואיתימא רב [נחמן] :
 (מאי שגל) אמר (רבה) בר ליטא : (ר) אמר [רבא] בר ליטא :
 (הא דכתיב) ועל מרא : (ט) ליתא :
 (דמלפא) לה : (ח) [דמלפון] :
 (נביא) לישראל : (א) ליתא :
 (בשכר) שחביבה תורה : (3) [משום] שחביבה :
 כשגל לאומות (העולם וכיתם) : (ג) כשגל [וון] לאומות [וון] :
 לעולם (שגל) מלכתא : (ד) ליתא :
 (ורבה) בר ליטא גמרא : (ה) [ורבא] בר ליטא [להאי] גמרא :
 (איבעית) אימא מנלן : * [ואיבעית] אימא :
 כתב (וגו) מעיקרא בלא : כתב מעיקרא [כתב] בלא :
 קים ליה [בקיצותא] : (ו) [בשיעור] :
 ר"ה לרגלים נפ"מ : (ז) לרגלים [הוא למאי] נפ"מ :

ה ג ה ת

צטזל הוא גס צכ"י ל' : (ט) וכ"ה צכ"י ז' וא"פ צבע"י, וצכ"י ל' מהכא דכתיב : וצכ"י ז' ליתא [ונפקחא מן צית מלכא תמיסה] : (פ) וצכ"י ז' והלך הגדולה סביב והוא פסוק צמלכיס ח' ז' י"ג וסס טורים ונוסח הדפוס עדיף דדריש מקרא המוקדם צכ"י ו' פסוק ל"ו : (5) וצכ"י ח"פ [ואח"כ] שלמה סדייה כו' וכ"ה צע"י : (ק) וצכ"י ח"פ ח"ר יתק ח"ר יוסף ואיתימא ר' יתק ואיתימא רב נחמן וכ"ה צע"י ונתעבדו כאן שתי נוסחאות צח' ה' כחזב ח"ר יתק ואיתימא רב נחמן וצבטי ח"ר יוסף ואיתימא ר' יתק דר' יתק הוה קשים מרזב יוסף ולא אמר משמיה. וצכ"י ז' הוא כהוגן רב יוסף ואיתימא רב יתק אמר וכן הגיה הגרי"ב, וצח"ס ח"ר יוסף מנלן כו' : (ר) וכ"ה צע"י וכ"ה צכ"י ח"פ וצילקוט כ"י נחמיה כאן חזל לא צסמוך ואין ידוע שמו צצרו והיוחסין העסיק רבא והיוחסין השלם רבה : (ט) וצילקוט כ"י ליתא (הא דכתיב כו' ורצבניך) וכ"ל צח"ס ושם ח' מלת דכתיב. וצכ"י ז' ליתא חלל (מועסה) : (ת) וכ"ה צכ"י ז' וצח"ס וצע"י וכ"ה נכון וצד' ווינליח דמלפ' צקו על הפ"ח : (כלבחה) צת כו' ליתא צכ"י ל' וכ"ל צילקוט כ"י : (ח) וכן ליתא צכ"י ח"פ ול' וצע"י הראשון וצילקוט וכ"ה ישר מאד וכ"ל צכ"י ז' ושם ח' בגליון : (קא מצטר) צח"ס [קאחמ] וכ"ה צילקוט כ"י : (דכתיב) צנות, ליתא צכ"י ז' וכ"ל צילקוט כ"י : רש"י ד"ה צנות (מיקרות) אומך צד' ווינליח צסיליחא וקראקא [מצקרות] וצד' צצנשתי הגיחו כלפינו והנוסחא הראשונה היא הנכונה כמו שפי' רש"י צתהלים ת"ה וכ"ה צרש"י צע"י הראשון : (3) ה"ק צצכר צכ"י ז' ה"ק [להו] : (ג) זו, וכ"ה צכ"י ח"פ וצע"י וצילקוט כאן וצתהלים ת"ה וצילקוט כ"י, זכו, וכ"ה צכ"י ח"פ וצע"י וצילקוט כ"י : (ד) וכן יתא צע"י הראשון : (ה) ורצח, וכ"ה צע"י : להאי, וכ"ה צכ"י ז' וא"פ וכ"ה צרש"י וז"ל הפסק הנקודה אחר מלת להאי : (גמרא) צילקוט כ"י [הלכתא] גמיר לה ולשון הדפוס הוא הנכון : וצכ"י ז' ליתא (שהיתה חציבה עליו כשגל ח"כ) וצח"ס ליתא (ח"כ) שהיציבה צמקום שגל) וכן ליתא צילקוט נחמיה : (ו) וצכ"י ח"פ ול' צשעורא השתא קים ליה צשעורא וצכ"י ז' לא הוה קאים ליה שיעורא והשתא קאים ליה שיעורא : (ז) למאי נפ"מ, וכ"ה צכ"י ח"פ : רנל

דקדוקי מופרים

כולל

נוסחאות וגירסאות הנמצאות בתלמוד כתב יד משנת ק"ג לאלף הששי המונח בעיר מינכן בעקד הספרים אשר למטלכת בייערן השונות מנוסחאות התלמוד המצוי בדינו ברפוס

עם הגהות נקראות

דברי מופרים

כוללים

נוסחאות שונות מגמרא כתב יד שני הנמצא בעקד ספרי המלך יר"ה ומגמרא כ"י הנמצא בעקד ספרי בריטוש מוזעאום בלונדין ומכ"י הנמצא בעקד ספרי הבאדלעייאנא באקספרד ומדפוסים הראשונים מגמרא משניות ועין יעקב, והערות לברר את הנוסחא הישרה על פי דברי הראשונים ז"ל וע"פ שקול הדעת הישר

מאת

רפאל נתן נטע במו"ה שלמה זלקינד ראבינאוויטץ.

מינכען

ברפוס ע. הובער ק. האף-בוכדרוקער.

שנת תרל"ב לפ"ק

דף ד ע"א גמ' מאי קא מצטר
 נביא לישראל כו' צצכר שחביבה
 כשגל. נ"ב לע"ג איך נופל לשון
 מצטר נביא לישראל על מקרא
 זה אשר הוא צתהלים והוא
 כתובים ולא נאמר רק צרוה"ק
 ולא צנצוהה וצפרטו שמקרא זה
 נתיחס לצני קרח והס לא היו
 נביאים ועי' רש"י מגילה י"ד
 ע"א וצקום מקום לא מצינו
 שחכז"ל יכנו מקרא צכתובים
 צלשון אמר נביא ולע"ג:

[מהר"ץ חיות]

די ע"יא. מאי קא מבשר להו נביא
לישראל כו'. הגרצ"ח בהגהותיו
 הצע"ג איך נופל לשון מבשר "נביא"
 על מקרא זה שהוא בכתובים כו',
 ויעוין תוסי שבת כ"ד א ד"ה
 שאלמלא שבת אין נביא במנחה,
 דנקטו "נביא" על כתובים שהן
 ההפטרות במנחה.

[ניצוצי אור, הרב ראובן מרגליות]